

paavirke Kursene paa Kreditforeningsobligationer i Sammenligning med andre gode Sikkerheder, at de ere amortisable, at der findes Udtræning Sted af dem med deres fulde paalydende Beløb. Dette Moment virker jo ikke synderligt, naar som nu Kreditforeningsobligationernes Kurs nærmest sig pari saa stærkt; kommer den helt op til pari, forsvinder det ganske; kommer Kursen op over pari, virker Amortisationen som en nedadtygende Faktor. Men det er klart, at jo længere de ere under pari, i desto højere Grad maa det, at de ere amortisable, at de blive udtrukne, bringe deres Kurs i Vejret i Sammenligning med uamortisable Papirer. Men i øvrigt maa jeg bede det ærede Medlem erindre, at hvis han ser paa Husmandskreditforeningens Kurs og sammenligner den med de øvrige Kreditforeningers Kurs, vil han se, at Rentegarantien dog har haft nogen Kursforhøjelse til Følge. I det hele taget tvivler jeg aldeles ikke paa — og det gør vistnok det ærede Medlem heller ikke, naar det kommer til Stykket — at denne Foranstaltning vil i Virkeligheden hæve Kreditforeningsobligationernes Kurs. Hæver den den ikke, bliver det hele ikke til noget, det er klart. Jeg hører ikke til dem, der tro, at man i Længden kan hæve Rentefoden ved absolut kunstige Midler; men der er en Ting, hvorved man i Virkeligheden kan hæve den i det enkelte Samfund, det er ved at nedbryde de Grænser, som de nationale Forstilligheder og Forstilligheder i Forhold, Afstande o. s. v. sætte mellem de forskellige økonomist producerende Samfund. Det er en ganske selvfølgelig Ting, at man paa de store Pengemarked, det engelske, franske, tyske har en hel Del mindre Fjodus til dansk udmærket Sikkerhed, end man har til lige saa udmærket fransk, tysk og engelsk Sikkerhed, og det af den ganske simple Grund, at de store Samfund forstaa ganske anderledes at saa deres Sikkerheder anerkendte. Derfor er det fuldstændig berettiget af et lille Samfund, naar det søger at bøde paa denne Ulighed, at hæve Salgsverdien paa sine fortræffelige Sikkerheder, ved over for de Samfund, som ikke ere i Stand til at undersøge disse Sikkerheders Værdighed og Værdi at paatrykke disse et officielt Stempel, som disse Samfund forstaa Betydningen af. Og naar nu Forholdet er dette, at Udlandet stiller sig tvivlende og til Dels afvisende over for vore Kreditforeningsobligationer, fordi det ikke kender noget til dem og ikke ved, hvilken fortræffelig Sikkerhed de bøde, men dog i den sidste Tid stiller sig langt velvilligere, end nogen tidligere skulde have troet, over for den danske Stats

Kredit, saa er det et Middel, som ikke ligger fjærent, at hentytte den danske Stats Kredit til at hæve Kursen paa de Sikkerheder, som i sig selv ere lige saa gode eller bedre end den danske Stats, men hvis Sikkerhed blot ikke er saa anerkendt. Betydningen er, som jeg ogsaa ansøgte ved første Behandling, ikke den, at vi forlange, at Staten skal løbe nogen Risiko, som vi antage vil blive effektiv, men Betydningen er den, at Staten skal sige til Udlandet: Vi kende disse Sikkerheders Natur, vi vide, hvorledes vore Kreditforeningsobligationer amortiseres, vi føre vedblivende Tilsyn dermed, deltagende indirekte deri, vi ere i Stand til at sige fuldkommen god for disse Papirer, de ere fuldkommen lige saa gode som vore egne. Dette er Betydningen deraf. Det vil have den Betydning, at det vil nedbryde de mere eller mindre kunstige Grænser mellem de forskellige Pengemarked og skaffe paa naturlig Maade en højere Kurs. Jeg tror, som sagt — det gentager jeg — aldeles ikke, at selve Statsgarantien i Virkeligheden gør disse Obligationer sikrere, end de ere, for de ere i Forvejen fuldkommen sikrere, men den lader dem fremtræde som sikrere over for Udlandet, giver dette større Tillid til dem. Det ærede Medlem fremhævede Betydningen af ensartede Obligationer. Ja, jeg mener ogsaa, at dette vilde have overordentlig meget at sige. Selv om man kommer til en Statsgaranti, vil jeg mene, at en Sammenlutning af de statsgaranterede Afdelinger til een, helst to Centralforeninger, med ensartede Papirer ogsaa vil have væsentlig Betydning, men jeg tror, at netop det ærede Medlem vil stufte sig, hvis han tror, at det kan tilvejebringes ad den fuldkomne Frivilligheds Vej. Det lader sig ikke gøre, medmindre man sætter en meget betydelig Præmie for at gøre det, for at overvinde den Gnidningsmodstand, der altid er ved lige Foretagender. Det vil altid være vanskeligt at bringe saa mange Hoveder under een Hat, hvis der ikke stilles særdeles betydelige Fordele i Udsigt, hvis de paagældende Institutioner foretage en saadan Sammenlutning. Det er netop det, vi vente, at en saadan Sammenlutning vil blive Følgen af Statsgarantien, i alt Fald maa Staten gøre det til en Betingelse. — Det ærede Medlem tvivler saa meget paa, om de frengjorte danske Kapitaler ville i større Omfang søge hen til Driftslaan og sekundære Prioriteter; han mente snarere, de vilde gaa udenvælt i græske og argentinske Papirer eller lignende. Ja, atter her staar Tro mod Tro; jeg nærer en fuldkommen fast Overbevisning om, at en stor Del af